

kakor so sodili mogočni Angleži o Burih. Naša armada sicer ni jako številna, pa je organizovana in dovolj pre-skrbljena z municijo; povzdiguje jo moralna moč: ona odbija napade oholega sovražnika, boreč se za svoj in svojega naroda svobodo, s čistimi, neožlindranimi, pošteni rokami, utrjena v pomanjkanju in naporih in vajena tudi guerila-vojne. In dokler ostane taka, se ne pogubi!

»Popotnik« se tiska v 900 iztisih. Naročnikov ima 659, točnih plačnikov pa mnogo manj. Urednik mu je g. M. J. Nerat, ravnatelj v Mariboru, upravništvo pa izvršuje gosp. Fr. Luznar, nadučitelj na Primskovem pri Kranju. Uredniška nagrada z ekspeditom vred znaša 400 K, upravniška pa 240 K na leto.

»Zavezino« vodstvo je sklenilo, da je voditi račune »Učit. Tovarša«, »Popotnika« in »Zvončka« vsakega zase, končni rezultat (eventuelni prebitok ali primanjkljaj) pa je ustaviti v skupni račun »Zavezin«, iz katerega je potem poravnati tekoče stroške. Upati smemo, da bo možno povoljno urediti »Zavezino« gmotno stanje že v kratkem času, kar bo nedvomno jako blagodejno vplivalo na vse delovanje in na razvoj dične naše »Zaveze«.

»Zavezino« učiteljstvo konstatuje lahko s ponosom, da stoji na stališču šolskega zakona, ki je nanj priseglo. Kot katoličani in poštenjaki ne moremo postati krivopri-sežniki, četudi nas vabijo nasprotniki nove šole zdaj z grožnjami, zdaj s sirenskimi glasovi v svoj tabor. Obžalovati pa je, da se dobijo med učiteljstvom posamezniki, ki pozabljajo, kaj je njihova dolžnost; ki ne spoznajo, da je bolje biti gospodar, ko najemnik! — Pri vsej velikej borbi, ki se bje v naši domovini — in ne v zadnji vrsti za napredno, svobodno šolstvo — se učiteljstvu pač ni treba posebno vznemirjati. Dogodkom, ki se jim bližamo brzimi, sigurnimi koraki in katere v prvi vrsti provzročajo in pospešujejo ravno nasprotniki napredka in izomike s svojim brezozirnim postopanjem, zre učiteljstvo lahko mirnim srcem nasproti. Tek zgodovine nam dokazuje, zakon narave je, da človeštvo vedno napreduje, se vedno bolj bliža svoji popolnosti. Ako se torej boj v naši domovini ne ublaži za časa, ako se ne omogoči vsem stanovom enakopravnosti in enakovrednosti in poštene eksistence, je neizogibno, da se bode pojavil prej ali slej vihar, ki bode nalik žarečemu in uničujočemu samumu zavel s smrtnim svojim dihom čez polje nazadnjaških teženj in sleparskih nakan nasprotnikov pravega napredka — in potem bo nastopilo svitlo, sveže, pomladansko jutro svobode in brateljstva, dan vstajenja, dan pravega krščanstva!

S tem končujem svoje poročilo in prosim, da ga izvoli prečastita delegacija vzeti v vednost. (Živahno odobravanje in ploskanje. (Dalje.)

Društveni vestnik.

Kranjsko.

Zahvala. Podpisano vodstvo izreka tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem onim, ki so pripomogli, da je tudi XIII. glavna skupščina Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev dne 25., 26. in 27. maja t.l. na Bledu uspela tako lepo.

Prav posebno pa se zahvaljuje »Učiteljskemu društvu za radovljiški okraj« za presrčen sprejem in gosp. predsedniku Andr. Grčarju za lepi pozdrav na kolodvoru

v Lescah; pripravljalnemu odboru in njegovemu načelniku gosp. nadučitelju Fr. Rusu za obilni trud, ki ga je imel s pripravami za Zavezino zborovanje; slavnemu občinskemu zastopu blejskemu, na čelu gosp. župan Peternel, za iskreni sprejem in laskavi pozdrav pred Blejskim domom in za prepustitev dvorane v Blejskem domu za zborovanje delegacij; vsem onim, ki so nam kazali svoje simpatije s tem, da so okrasili svoje hiše z zastavami in streljali s topiči; gosp. prof. dr. Fr. Ilešiču in gosp. ravnatelju Ivanu Lapajnetu za njiju izborni poročili; gosp. državnemu poslancu dr. Andr. Ferjančiču in drugim dragim in milim gostom neučiteljem, ki so prihiteli med nas; vsem onim, ki so brzojavnim potom pozdravili naš shod; gospodom pevcem, posebno solistoma gosp. Rud. Vrablu in gospici Mariji Kratnerjevi za krasno petje; cenjenemu blejskemu pevskemu zboru pred Lujizinimi topicami; vsem govornikom za navdušene nabitnice in sploh vsem udeležnikom, ki so pripomogli, da je nastopila Zaveza tako impozantno.

Vodstvo zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev.

Tajnik:
Drag. Česnik.

Predsednik:
L. Jélenc.

Štajersko.

„Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj“ je imelo svoje redno zborovanje dne 2. junija t. l. ob navadnem času. Mimo običajnih točk je bilo na dnevnem redu nadaljevanje Kvedrovega predavanja o Tolstoju.

„Učiteljsko društvo za ptujski okraj“ zboruje v četrtek dne 13. rožnika t. l. ob polu 11. uri dopoldne v okoliški šoli s sledečim vsporedm: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Razgovor o vprašanjih za letošnjo okr. učit. konferenco. Poročevalca gg. M. Heric in Drag. Zupančič. 4. Poročilo o letošnjem glavnem zborovanju »Zaveze.« Poroča g. Iv. Fras. 5. Slučajnosti. K obilni udeležbi uljudno vabi Fr. Šorn, t. č. predsednik.

„Gornjegrajsko učiteljsko društvo“ bode zborovalo v četrtek, dne 13. junija t. l. ob 10. uri dopoldne v Gorici pri Kokarjih po sledečem dnevnem redu: 1. Čitanje zapisnika. 2. Došli dopisi. 3. Predavanje. 4. Poročilo o XIII. glavni skupščini »Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev«. 5. Nasveti in želje. Zborovanje vrši se pri vsakem vremenu! Odbor.

Književnost in umetnost.

Nekoliko odgovora. Neki »Methodius Postumus« je vzel pod kritiško steklo mojo »Avstrijsko zgodovino za ljudske šole«. Knjiga je namenjena slovenskemu učiteljstvu in slovenskim šolam. Naravno je, da bi moral g. »Methodius Postumus« pisati kritiko — ako je imel namen, koristiti stvari sami in slovenskemu učiteljstvu — v takem listu, ki je razširjen med slovenskim učiteljstvom. Tega pa mož ni storil, ampak se je zatekel k »Laibacher Schulzeitung«-i, katera ni razširjena med slovenskim učiteljstvom. Kdor je imel toliko potrpežljivosti, da je vso to zmes prečital, se je lahko prepričal, da je moral imeti g. »Methodius Postumus« poseben namen in da si je na vso moč prizadeval, ohladiti si neko jezico. Poleg tega je v tej zmedeni kritiki, katero je nakopičil »Methodius Postumus« značilno tudi to, da si g. »M. P.« ni upal podstaviti svojega pravega imena ter se je skril za hrbet uredništva. Taka kritika se mi zdi podobna vpitju pouličnega nagajivca, ki za plotom zmerja in psuje mimoidoče, češ... semper aliquid haeret. Torej, na dan s pravim imenom in:

„Sage mir, sage Freund, wer du bist,
damit ich dann weiss, was Du willst!“

Do tačas pa na dolgo, gostobesedno in votlodonečo kritiko — ali bolje: zmes kratek odgovor.